

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Ivre Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Præbendis. Consilium CCLXXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

falsa dicitur, jam satis animo & opinione quivis conceperit, simulatam & collusoriam esse permutationem: ut inde delumeretur occasio, gravandi ejus beneficii, quod verè possidebatur à compermutante extra compermutata beneficia, quorum compermutatio exitum non habuit.

In simili causa est exceptio, quæ ex falsa narratione Impetrantis literas resignationis inserta desumitur; quod scilicet narraverit hanc pensionem non excedere tertiam partem reddituum beneficii gravati; cuius contrarium quoque cum statim probare offerat Opponens antequam solvat admittendus est. * Continet enim & hujus falsæ narrationis detectio intrinsicum vitium nullitatis, cum in gratiosis falsa narratio ipso jure vitiat gratiam, cap. *Ad audientiam De rescriptis. Gigas d. quest. ult. nu. 13.* Vsq. adeo ut sine vitio nullitatis vigore hujusmodi literarum surreptitiarum non possit Executor procedere, c. *Cum nostris de concess. præben.* Quæ omnia facilius recipienda sunt, quod Impetrans numquam fuerit in possessione recipiendi pensionem, abhinc annis decem (uti dicitur) reservatam. † Nam quemadmodum cum literæ super invaliditate pensionis impetrantur, à successore illius, qui beneficium pensione gravavit, non inseritur clausula, *Sine retardatione pensionis*, pensionarius non est in possessione recipiendi pensionem, quia multo tempore eam non recepit, *Gigas de pens. c. 83. nu. 5. Gomef. ad regul. de non iud. iuxta for. nu. 86.* ita quoque Executor, seu Iudex à Pensionario aditus obiectis exceptionibus causantibus nullitatem, vel invaliditatem pensionis, non debet Opponentem urgere ad solutionem pensionis ante omnia; ne sic in concedenda provisione Iudex sit mitior ipsâ lege; hoc est Pontifice, qui ex stilo Curie Romanæ ita observat ac pro regula statuit à sequestratione pecuniæ non esse incipiendum, l. *unica C. De prohib. sequest. pec.* Existimo itaque exceptiones, & allegationes Opponentis in hac causa propositas, in ea conditione esse, ut remorari debeant nantizationem petitam, & admittendam ac recipiendam sunt in cognitionem ante nantizationem.

De Præbendis.

SUMMARY M.

Pensionis solutio provisionalis.

1. *Pensio super beneficio privata pactione constitui non potest.*
2. *Pensio per quem constitui possit.*
3. *Pensio constituitur super beneficio non debetur à constituyente si beneficium deserat.*
4. *Pensionis recipienda possessio quomodo amittatur.*

CONSILIUM CCLXXIV.

QUOD petita per D. Servatium Nollens hujus causæ Impetrantem pensionis, de qua in hac causa controversia est, provisionalis solutio in hoc præsertim hujus causæ statu, adversus pauperulum sacerdotem D. Petrum Caverinum hujus causæ Opponentem decerni non debeat, sub compendio his paucis deducitur. * Certum est ex sola promissione solvendæ alicujus pensionis ob. dimissum alteri aliquod beneficium agi non posse; cum ex so-

la privatorum promissione pensio super fructibus beneficii Ecclesiastici constitui non possit, ob id quod vitium simoniæ in hujusmodi promissione lateat, *Gloss. in c. Ex parte De offic. deleg. Præposit. in c. Sed adhuc l. q. 3. Gigas de pens. q. 5. nu. 3.* Verum quidem est, quod promissio de solvenda pensione, quæ legitimè per auctoritatem habentem, veluti per Papam aut Episcopum constituta & reservata est, vel quæ sic reservatur in casu, seu sub hac conditione, si vel cum reservata erit ab auctoritatem habente valeat, non tamen valet hæcenus neque effectum suum extendit talis promissio ultra tenorem ipsius reservationis: † ob id, quod pensionis reservatio, non pendeat à voluntate stipulantis seu promittentis pensionem & illius solutionem, sed ab auctoritate, voluntate, & beneplacito Pontificis seu alterius superioris, cui reservandæ pensionis jus, & potestas est, *Cassad. decis. 4. sub tit. de locat. & conduci.* Et sic quâ ratione tota pensionis solvendæ promissio nulla est, si nulla ex parte fulcitur, aut robor accipit ex reservatione Apostolica; si videlicet vel literæ Apostolicæ desuper expeditæ non sint, aut saltem non expedita est nuda signatura Apostolica: ita quoque ex parte nulla est quoad clausulas extensionis, aut obligationis intensivas, si illæ quoque non sint comprehensæ expressè, vel virtualiter in reservatione quam Pontifex vel alius superior facit, super hujusmodi promissâ pensionis; ut sit eadem ratio partis, quæ totius, l. *Quæ de tota de rei vindic. Quæ* cum Actor intentionem suam in hac causa specialiter fundet ex clausula comprehensa in instrumento promissæ solutionis dictæ pensionis, quæ ita habet, quod etiam si eundem Dominum Petrum prædictam Ecclesiam loci de Rameloz resignare seu alio quovis modo dimittere contingeret; ipsi Domino Servatio, quoad vixerit satisfaceret, & ex inspectione nudæ signaturæ per Actorem in hac causa exhibitæ constet, quod ejusmodi clausula in reservatione Apostolica non contineatur; consequens est, hujusmodi clausulam stare in finibus conventionis partium, sed non esse corroboratam ex voluntate aut auctoritate Pontificis reservantis pensionem. Ideoque secundum præmissa dicendum est, ex hujusmodi promissione, seu ex prædicto pacto informante, nullam dicto Impetranti competere, aut dari actionem: quia omnino illicita est, non habens vitæ spiraculum, fomentum, aut robor ab auctoritate, & reservatione Apostolica. * Sic quod Reo hujus causæ non tantum ad subterfugiendum petitam hanc nantizationem, seu provisionalem solutionem petite pensionis; verum etiam ad obtinendum plenam absolutionem ab impetitione Impetrantis etiam in hoc rerum statu sufficere debeat, quod allegaverit & satis probaverit, ulteriusque si opus fuerit probare obtulerit (quamvis Impetranti incumbat probatio præsentis possessionis, l. *De probat. Act. c. eod. tit.*) quod pro illis annis, quorum decursos terminos Impetrans in hac causa petit, non fuerit possessor hujus beneficii parochialis Ecclesiæ de Rameloz; sed alius quidam Dominus Toussanus Pontanus. Inde enim consequitur, quod cum per prædictâ Impetratæ nudâ signaturâ auctoritate Apostolicâ Impetratæ sit reservata hæc pensio duodecim

Duca.

Ducatorum super fructibus dictæ parochialis Ecclesiæ solvenda per Opponentem, & successores ejus eandem parochialem pro tempore obtinentes, ut aperte & formaliter habent dictæ signaturæ verba, *Giga de pens. q. 51. n. 17. & q. 62. in princ.* summus Pontifex non voluerit Opponentem diutius gravare, quam quamdiu eandem Ecclesiam obtineret, & inde perciperet fructus, quæ specialiter pro hujus pensionis solutione obligati sunt; sic quod fructuum mentio, non pro demonstratione, unde solutio fieri possit, sed pro restrictione, & modificatione obligationis, & pensionis sit accipienda; ita enim sequitur hoc onus hujus pensionis eum, qui dictæ Ecclesiæ fructus perceperit. Et ob id curanda non est prædicta extensiva, ac productiva clausula, continens obligationis perpetuationem etiam in tempus, quo causa præstationis cessaret; quia per sedem Apostolicam approbata non est: imò per Impetrantem approbati non petita; cum illius nullam mentionem Impetrans fecerit in supplicatione sua, cui dicta nuda signaturæ subiecta est: prout conscientia & metu, quod illa rejiceretur tamquam illicita, & bonis moribus repugnans, illam dictæ supplicationi inferere ausus non fuit. Quæ quidem conscientia illicita, & non approbata pactionis (quæ ex caliditate Impetrantis, id non percipientem, nec intelligente Reo, qui homo simplicis ingenij est) causa fuit, cur Impetrans adversus Reum non sit prosequutus hujus pensionis solutionem post annum sexagesimum tertium, quo Reus desijt dictæ Ecclesiæ de Rameloz esse possessor, derelicta illa propter dictæ pensionis nimis grave onus; sed adversus Dominum Toussanum Pontanum in Ecclesia eadem successorem & fructuum perceptorem; ut etiam ex parte Rei, allegatum, & utcumque probatum est, & amplius in progressu causæ probabitur.

⁴ Sic ut evidenter verum sit, quod Impetrans non sit, aut fuerit in possessione percipiendi hanc pensionem à Reo ab eo tempore, quo Reus prædictam Ecclesiam dimisit, per hoc quod derelicta persona Rei, illam cepit percipere, adversus Dominum Toussanum, & sic evidenter deprehendatur deposuisse animum possidendi, seu percipiendi adversus Reum. *l. 3. §. si quis nunciet l. 1. §. adipiscimur de acquir. vel amit. poss. & consequenter ratione aut respectu alicujus possessionis aut continuationis non debeat decerni adversus Reum provisionalis aliqua solutio.* Atque ita in concursu tam multorum, & potissimum, quod reus auctoritate Apostolica non sit obligatus diutiusolvere pensionem quam dictam Ecclesiam obtinet, quodque in reservatione Apostolicâ expressè obligentur illius successores pro tempore eandem Ecclesiam obtinentes (quod accipiendum est tam vivo, quam mortuo Reo; quia successoris appellatio generalis est, & ad singularem etiam in vita refertur, *l. Fluminum §. adjuvitur de damno infecto*) & præterea quod dicta clausula productiva obligationis, non vestita coherentia vel accessione reservationis, seu auctoritatis Apostolicæ, sit illicita, existimamus satis liquere, quod petita nantizatio decerni non debeat, sed vel Reus simpliciter absolvi (quippe boni Iudicis est abrumperé litem, & impedire illius progressum, ubi comperit illum non profuturum

Conf. Wamf. Tom I.

rum Actori, *l. Si duo patroni §. idem Iulianus scribit de iur. an.*) vel saltem reiectâ petitione nantizationis decernendi ad expeditionem causæ procedendum esse.

De Prabendis.

S V M M A R I U M.

Pensionis solutio provisionalis.

1. c. Statutum §. cum verò De rescript. lib. 6. quando locum habeat.
2. Exceptiones quæ sint admittenda coram Executore.
3. Spiritum quando sit pensionis capax.

CONSILIVM CCLXXV.

EXCEPTIONES pro parte Domini Gualteri Calfers propositæ adversus executionem gratiæ Apostolicæ reservationis pensionis quatuor librarum Grossorum monetæ Flandriæ, super fructibus & emolumentis Ecclesiæ parochialis de Lophem Tornacensis Diocesis, factæ Hieronymo Classens hujus causæ Impetranti, nullâ ratione obstat petitioni Impetrantis, seu executioni per Reverendum Dominum Abbatem S. Getrudis subexecutorem ceptæ; aut non saltem remorari promptam paratamque solutionem & nantizationem cessorum & petitorum terminorum: quia nulla proposita est, quæ inter eas connumeretur, quæ coram Executore, seu subexecutore literarum reservationis pensionis proponi possint. *Hier. Giga de pens. q. ult.*

Nam eo ordine, quo propositæ sunt, illas executiundo, non potest aliquid operari, quæ primo loco proposita est, quasi scilicet Actor Clericus Tornacensis diocesis non potuerit Reum ejusdem diocesis ex delegatione Apostolica in jus trahere, aut rescriptum præsentare coram Iudice alterius diocesis: quia quamvis hoc regulariter sit verum, cum Actor & Reus in eadem Diocesi, seu civitate habitant, & domicilium foveant, *c. Statutum §. cum verò nuntia Glof. verbi eiusdem civitatis De rescript. lib. 6.* non tamen obtinet, cum in diversis diocesis, seu civitatibus morantur, etiam si ex una diocesi originem trahant; ut in hac re identitatem faciat diocesis, non origo & nativitas, sed domicilium & habitatio: unde in proposito ait Philippus Francus, *in d. §. cum verò nu. 12. in fine*, illam esse propriam diocesis alicujus, in qua quis habet domicilium. Cum igitur Reus in diocesi Tornacensi, Actor in diocesi Leodiensi, habitent, nihil obstat potest monitioni executorie originis & nativitatis identitatis. Præterea dispositio juris Canonici, *d. cap. Statutum, circa causarum commissionem*, hoc vel illo loco faciendam vel non faciendam, obtinet in literis iustitiæ, vigore quarum quis ad iudicium evocatur, & minime in literis seu executionibus gratiarum Apostolicarum, *Ioan. Monach. in d. c. Statutum in princ. nu. 3.* in quibus cessat ratio, quæ militat in delegationibus ad causas ac lites: nam hæ cognitionem desiderant, ac sic frequentem partium comparitionem, in quo molestia & expensarum magnitudo propter locorum diversitatem, vel distantiam consistit. At literæ gratiarum executoriæ cognitionem nullam

zz 3

admit,